

เพื่อนรัก ท่านทำงานอย่างซื่อสัตย์โดยช่วยเหลือพี่น้องแปลกหน้าเหล่านี้ เขาเป็นพยานยืนยันต่อพระศาสนจักรถึงความรักของท่าน เป็นการดีที่ท่านจะช่วยเขาให้เดินทางต่อไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า เขาเดินทางไปเพราะเห็นแก่พระนามของพระคริสตเจ้าเท่านั้นและไม่ได้รับสิ่งใดจากคนต่างศาสนา เป็นหน้าที่ของเราที่จะต้อนรับ และร่วมงานกับบุคคลเหล่านี้ในงานเผยแผ่ความจริง

พระวรสาร

ลก 18:1-8

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงเล่าเรื่องอุปมาเรื่องหนึ่งแก่บรรดาศิษย์เพื่อสอนว่าจำเป็นต้องอธิษฐานภาวนาอยู่เสมอโดยไม่ท้อถอย

พระองค์ตรัสว่า “ผู้พิพากษาคคนหนึ่งอยู่ในเมืองหนึ่ง เขาไม่ยำเกรงพระเจ้าและไม่เกรงใจมนุษย์ผู้ใด หญิงม่ายคนหนึ่งอยู่ในเมืองนั้นด้วย นางมาพบเขาครั้งแล้วครั้งเล่าพูดว่า “กรุณาให้ความยุติธรรมแก่ดิฉันผู้กับคู่ความเถิด” ผู้พิพากษาผู้นั้นไม่ยอมทำตามที่นางขอร้องจนเวลาผ่านไประยะหนึ่ง จึงคิดว่า “แม้ว่าฉันไม่ยำเกรงพระเจ้าและไม่เกรงใจมนุษย์ผู้ใด แต่เพราะหญิงม่ายผู้นี้มาทำให้ฉันรำคาญ ฉันจึงจะให้นางได้รับความยุติธรรมเพื่อมิให้นางรบเร้าฉันอยู่ตลอดเวลา”

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า ‘จงฟังคำที่ผู้พิพากษาอธรรมคนนั้นพูดซิ แล้วพระเจ้าจะไม่ประทานความยุติธรรมแก่ผู้เลือกสรรที่ร้องหาพระองค์วันทั้งคืนดอกหรือ พระองค์จะไม่ทรงช่วยเขาทันทีหรือ เราบอกท่านทั้งหลายว่าพระองค์จะประทานความยุติธรรมแก่เขาโดยเร็ว แต่เมื่อบุตรแห่งมนุษย์เสด็จมา จะทรงพบความเชื่อในโลกนี้หรือ’

การมีน้ำใจไมตรีต่อบุคคลแปลกหน้า เป็นคุณลักษณะหนึ่งที่พระเจ้าทรงปรารถนาให้เราที่เป็นบุตรของพระองค์ได้ปฏิบัติต่อกันและกัน นักบุญยอห์นกาซบเรว่า “เป็นหน้าที่ของเราที่จะต้อนรับและร่วมงานกับบุคคลเหล่านี้” เมื่อเรานึกถึงใจเขาใจเรา สักวันหนึ่งเมื่อเราต้องเป็นคนแปลกหน้า หรือต้องเป็นคนที่ต้องไปอยู่ต่างที่ต่างถิ่น ในยุมนั้นเราคงต้องการการต้อนรับจากคนในท้องถิ่นเช่นเดียวกัน ความเป็นคนแปลกหน้าระหว่างมนุษย์ต่อมนุษย์นั้นเป็นเรื่องที่ไม่น่าเกิดขึ้น แต่การเป็นคนแปลกหน้าระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า เป็นเรื่องที่น่าห่วงมากกว่า

ระลึกถึง น.เอลีซาเบธ
แห่งอังการี
นักบวช

สดด 112:1-3,4,5-6

ทำวัตรสวดที่ 4

วันที่ 17 พฤศจิกายน 2555

ลก 18.1-8

เมื่อวันที่ 27 มกราคม 1945 กองทัพรัสเซียเดินทัพสู่ค่ายกักกันที่
เอาชวิตซ์ เพื่อปลดปล่อยชาวยิวที่อยู่ในค่ายกักกัน. ในไม่ช้า หลังจากนั้น
มีการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ซึ่งเป็นการกระทำที่น่ากลัวที่อาจจะทำลาย
มนุษยชาติจบสิ้นลง

หนังสือหลายเล่มถามหาสาเหตุที่เกิดโศกนาฏกรรมเช่นนั้น แต่
ไม่มีใครพบคำตอบ. เราประหลาดใจอยู่เหมือนกัน... ค่ายเชนนันมีอยู่เป็น
เวลานานแล้ว- 4-5 ปี ในบางกรณี บางที โลกไม่ได้ตระหนักถึงความ
ลำเอียงที่ลงรากลึกเพื่อก่อความทุกข์ทรมาน. ความเจ็บปวดสำหรับปลูก
โลกให้ต้นกล้าและตระหนักว่า มนุษย์ด้วยกันนี้แหละที่สามารถก่อโทษ
แก่คนอื่น

คนที่เป็นเหยื่อที่สิ้นหวังได้ขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า.
อย่างไรก็ตาม เขากวนานเป็นเวลานาน ดูเหมือนพระเจ้าไม่ทรงฟังเขา แต่
ในวันหนาวเหน็บเดือนมกราคม. พระเจ้าทรงช่วยเหลือเขาทันที หลังจาก
นั้น อาณาจักรนาซีล่มสลาย และดังนั้น เราสามารถพูดว่า พระเจ้ากำลังฟัง
อย่างตั้งใจมากที่สุดต่อคำภาวนาของผู้ร้องขอ. แต่พระองค์ไม่ทรงช่วย
จนกระทั่งมนุษย์เองตระหนักถึงความชั่วของอาณาจักรนาซี

ในพระวรสารวันนี้ พระเยซูเจ้าดูเหมือนตรัสเกี่ยวกับสิ่งเดียวกัน.
หลายครั้ง พระเจ้าดูเหมือนไม่ทรงได้ยินคำร้องขอความช่วยเหลือ. แต่
ขณะที่พระเยซูเจ้าทรงทำให้เรามั่นใจ พระองค์ทรงได้ยินคำภาวนาของแต่

ละคน เมื่อเราเข้าใจว่าเป็น โอกาสมากที่สุดที่จะแสดงว่าพระองค์ได้ทรง
รับรู้คำร้องขอมากที่สุด.

สิ่งที่เราต้องการคือความเพียรทน เราสามารถที่จะภาวนาต่อพระ
เจ้าโดยไม่ย่อท้อ